

ook na rigeur van het contract behandeld worden. Wijders bedeele de ministers in het brede welke traverses sedert door onse competitieuren, of tenminste hunne gom-mastos in de meeste weefplaatsen en wel voornamentlijk in de arrengs Sjandercona en Baddaal gemaakt waren tot stremming van onse insaam. Also gemelde gomastos, om den lijwaat insaam aldaar alleen magtig te worden, de voorkopers, opkopers en wevers genoodsaakt hadden verbandschriften te passeeren, waarbij deselve moesten beloven aan niemand anders, dan aan de Engelsche compagnie, eenig lijwaat te zullen verkopen, en zelfs aangeven, wanneer een der opkopers een stuk verkogt. En dat zij sig, op de daarover ingebragte klagten der kooplieden, een en andermaal aan den heer Calcats gouverneur Van Sittart g'adresseert hadden met verzoek dat hier in redres besorgt mogte worden.

Fol. 1775r-1776r.

(Met wederzijds goedvinden is een dienaar van de Compagnie voor onderzoek naar de aurungs gestuurd. De Engels en voerden aan dat de overeenkomsten vrijwillig waren afgesloten en dat ze niet van plan waren wijzigingen in het voordeel van de Compagnie aan te brengen. Daarom had het bestuur besloten het daar bij te laten. Desalniettemin berichtte het bestuur dat de handel redelijk liep en dat men veronderstelde, dat de bevelen van Henry Vansittart met meer ernst werden gegeven en nageleefd. Maar de gomasto's te Baddaal en Malda lieten zich nog zeer gelden. [fol. 1777] Dat was vooral het geval te Baddaal, maar op grond van de belofte van Henry Vansittart hoopte het bestuur op een verbetering. Waarschijnlijk op bevel uit Europa waren alle particuliere handelaars uit de aurungs ontboden, wat de verwerving van textiel zeker zal vergemakkelijken. Aangezien, ondanks het aannemen van de firtij van de grove textiel, de achterstallen van de kooplieden nog zo groot waren dat men niet zag hoe ze ingevorderd moest worden, had het bestuur besloten om ook de firtij van de fijne textiel aan te nemen. Dit werd als het beste middel beschouwd om nadeel voor de Compagnie te vermijden. De prijzen waren vastgesteld als in de laatste jaren, en van de textiel waarvan nooit firtij werd verzonden, naar de staat van hun kwaliteit volgens de memorie bij de besluiten van 17, 18 en 19 mei 1764. Bij het eerste besluit is de algemene aanbesteding van textiel te Hooghly voor Europa en Azië, uitgezonderd die te Dhaka, gevoegd. [fol. 1778] Te Kasimbazar namen de kooplieden de levering van de bestelde grove doeken voor Europa, voor prijzen van het vorige jaar, op krediet voor hun rekening. Daar was ook de hele bestelling voor 1764, gedateerd 1 november 1762, aan guinees, gerassen, salempuris, zeilkleden en doesoetjes aanbesteed. Wel was gewaarschuwd dat er geen firtij of Engelse soort aangenomen mocht worden. Per eind juli 1764 was van de witte textiel reeds 5300 stuk geleverd. Te Patna was de verwerving in april 1764 reeds tot 12.190 stuks opgelopen, hoewel het schijnt dat de sindsdien onstane onlusten de handel onderuit zullen halen en de prijzen zullen doen stijgen. Over de verkoop te Hooghly meldt het bestuur slechts dat er 107440 lb Japans staafkoper uit de hand tegen f 80,18,12 de 100 lb is verkocht. De winst was zo 164½ %. In de aparte brief berichtten de directeur en hoofdadministrateur dat het bestuur te Patna een onredelijke eis van de konvooidienaren van een tol voor de 215 kisten opium, die in november 1763 waren verzonden, [fol. 1779] van sicca ropia 3225 op ropia 1000 hadden moeten afmaken. Met het Engelse opperhoofd Billers is overeengekomen om ieder sicca ropia 103.000 vooruit te verstrekken en het ingekochte gelijkelijk te verdelen. Omdat de kooplieden de opium niet tegen een vaste prijs wilden leveren, was er daarover niets overeengekomen. Het Engelse opperhoofd had gezegd dat hij de marktprijs wel moest volgen, omdat hij beslist 250 à 300 kisten aan Benkulen moest leveren. Daarom is het bestuur opgedragen voorlopig de bevelen van voorafgaande jaren te volgen. Het geeft in de brief van 9 juli 1764 hoop dat de handel beter zal gaan dan het vorige jaar. Op 8 mei 1764 besloot het bestuur om 2000 man salpeter voor ropia 9½ de man van 68 lb te kopen, maar toen er geleverd zou worden [fol. 1780] werd de verschepping te Calcutta verboden. Vervolgens beloofden de Engels en dat de Compagnie een derde van de binnenkomende salpeter zou krijgen. In juli 1764 kwamen